

Bag skranken føler jeg mig normal

Amanda Pedersen fik i 2015 diagnosen paranoid skizofreni, men har via sin kommune været gennem et behandlingsforløb, hvis formål er at få psykisk syge i uddannelse og arbejde. Og til næste år er Amanda uddannet receptionist.

På vej til at blive receptionist – trods diagnose

■ Når Amanda Pedersen er på arbejde i hotelreceptionen hos Comwell Roskilde, er det med følelsen af, at hun er havnet på netop den hylde, hvor hun hører til.

Men ikke nok med det: 27-årige Amanda erklærer slet og ret, at hun føler sig normal, når hun arbejder. En flot udmelding fra en kvinde, der som 20-årig i begyndelsen af 2015 fik diagnosen paranoid skizofreni.

– På Comwell har jeg opbygget en stor selvtillid og stærkt selvværd, og jeg er glad for at have fået et ansvar og en mulighed for at vise, hvad jeg kan. Inden jeg blev syg, var jeg udadvendt og smilende, og de ting er stadig en del af min person. Jeg elsker og nyder den service, jeg kan yde her, siger Amanda om jobbet.

Der er tale om en elevplads, og hun kunne faktisk være færdiguddannet receptionist i dag. Tidsplanen blev dog forsinket dels af corona og dels af en periode med stress, der var en efterreaktion på et kæresteforhold med psykisk vold, som Amanda havde været så uheldig at have i.

– Nu regner jeg med at være uddannet i efteråret 2023, fortæller Amanda, der er født og opvokset i Kalundborg.

Hendes psykiske sygdom brød ud i 2013, da hun mistede en nær veninde til kræft.

– Jeg kunne ikke rumme sorgen og dulmede den med blandt andet hash. Det eskalerede, og jeg fik det værre. Jeg gik til lægen, som henviste mig til en psykolog, der kom frem til, at jeg havde en svær depression. Efter seks samtaler blev jeg sendt videre til en psykiater, husker Amanda, der fortsatte den psykiske nedtur og havnede på den psykiatri-

Amanda er glad for kollegerne på Comwell Roskilde – her Carina Nielsen – og glæden går begge veje.

ske akutmodtagelse i Slagelse.

Hendes mor, som på det tidspunkt arbejdede i Skotland, fik herfra arrangeret, at datteren blev indlagt på Skovhus Privathospital i Nykøbing Sjælland.

– Her konkluderede de, at jeg var mani-depressiv, og jeg fik antidepressiv medicin. Men da jeg blev udskrevet efter tre måneder, droppede jeg medicinen.

Truende stemmer

Den manglende medicinering førte til en egentlig psykose, der indebar, at hun hørte stemmer.

– Men stemmerne truede mig med, at det ville få konsekvenser, hvis jeg fortalte nogen om dem. Og jeg lukkede først op for posen, da jeg havde en snak med en klog læge, der forstod at stille mig spørgsmålene på den rigtige måde. En uge efter havde jeg fået min diagnose, siger Amanda.

Hun kom nu i et behandlingsforløb, der under navnet OPUS – en forkortelse for opsøgende behandling af unge med psyko-

seproblemer – bruges landet over til unge over 18, der behandles for en psykose for første gang.

– Jeg blev undervist i min sygdom, så jeg forstod, hvad der var galt med mig. Og jeg kom i en støttegruppe sammen med andre unge, der var i samme båd.

OPUS-sygeplejerske Jess Rydell Nielsen var Amandas behandler. Og Amanda har i den grad taget det billede til sig, som Jess hyppigt bruger, når han skal forklare om psykisk sygdom og vejen ud af den.

– Han udtrykker det sådan, at hvis der er ild i et hus, må man først slukke branden, inden man kan begynde at rydde op og fjerne de ting, der er blevet ødelagt. Når vi taler om min skizofreni, er det selvfølgelig medicin, der er redskabet til at slukke branden med. Det lykkedes hurtigt at finde den rigtige dosis til mig, og jeg tager stadig medicinen. Den holder mig symptomfri.

De næste skridt handler med Jess' ord om at genopbygge og

vedligeholde huset. Og Amanda er helt på det rene med, hvad der skal til for at holde sig rask: Hun skal huske at holde pauser fra hverdagens sanseindtryk og undgå at anbringe sig i stressede situationer.

Men prikken over 'et i forløbet blev for Amanda hendes møde med IPS-ordningen, der handler om at få psykisk syge i regulær beskæftigelse og uddannelse med udgangspunkt i deres egne ønsker og drømme.

– Jeg brændte efter at lave noget meningsfuldt, og i samtalerne med Jess kom jeg ind på min gamle drøm om at blive receptionist. Han satte mig i forbindelse med to IPS-konsulenter, hvoraf den ene var kommunal sagsbehandler og den anden en jobkonsulent, der skulle finde job- og praktikmuligheder for mig.

Kollegerne skulderklap

Sådan gik det til, at Amanda i 2018 fik sin debut bag skranken på Comwell Roskilde.

Amanda stortrives i sin elevplads, og smilet og venligheden, som er et must i faget, kommer fra hjertet.

Det er lysnet for Amanda, som endda har overskud til sammen med sin kommunale behandler, Jess, at undervise syge og deres pårørende i skizofreni.

– Konsulenterne tog kontakt til forskellige hoteller, og sammen udarbejdede vi et længe manuskript, der opremsede alt, hvad jeg havde at byde på af talenter og kvalifikationer. Jeg ringede til Comwell, og de inviterede mig til samtale. Konsulenterne tilbød at tage med mig, men jeg ville hellere klare det selv. Det endte da også med, at jeg fik en praktikplads. Og jeg har senere fået at vide, at en væsentlig grund til, at de valgte mig, var, at jeg selv havde vist initiativ og handlekraft.

Iløbet af sin otte måneder lange praktiktid øgede Amanda sit ugentlige timetal bag skranken fra seks til 36 timer.

– Herefter tog jeg receptionistuddannelsens grundforløb på ZBC i Roskilde. Jeg bestod forløbet med 10- og 12-taller, og da jeg efterfølgende skulle finde en elevplads kontaktede jeg naturligvis Comwell, som dog ikke havde mulighed for at tilbyde mig en plads. I stedet blev jeg

elev på Frederiksdal Sinatur Hotel & Conference, men undervejs i forløbet henvendte Comwell sig til mig. Nu havde de alligevel en elevplads, som de ville tilbyde mig. Jeg tog en snak med min chef. Og i og med, at Comwell var mit drømmested, og han ikke ønskede at stå i vejen for mine drømme, gav han mig lov til at forlade elevpladsen på Sinatur og fortsætte hos Comwell.

Med de førnævnte forsinkelser i tidsplanen kører Amandas elevplads – og dermed den afsluttende del af hendes uddannelse – i dag på skinner.

– Og mine kolleger og chefer på hotellet er medvirkende til, at jeg ikke bare føler mig dygtig, men ved, at jeg er det. Jeg får mange skulderklap og søde bemærkninger om, at jeg gør mit arbejde godt. Da jeg i sin tid begyndte i praktik, var det mit håb, at jeg kunne finde tilbage til bare en brøkdel af den udadvendte person, jeg var engang. I dag føler jeg faktisk, at jeg er blevet en bedre

AF JOHAN ISBRAND
FOTO: DAN MARIEGAARD

johan.isbrand@aller.com

Fin succes

Knap 300 psykisk syge er aktuelt i et ISP-forløb, der skal få dem i uddannelse og arbejde. Ordningen kører med succes i 15 sjællandske kommuner. 52 procent af de deltagende opnår at få ordinære løntimer uden tilskud.

version af mig selv. Mit sygdomsforløb har givet mig en forståelse for andre, der har det svært.

For tiden bor hun sammen med en veninde i Kalundborg.

– Jeg har bil, så det er ikke noget problem at komme frem og tilbage, men min plan er at flytte til Roskilde i nærmeste fremtid, siger Amanda Pedersen. □